

אגרא דכלה

לו איזה מושכל יעתק ממנה לגבוה יותר, ובכל יום ובכל שעה יוסיף אומץ במושכלות ובהתבוננות גדולת אלקי עולם, על כן מהראוי לאדם לשמוח בחלקו חכמה בינה ודעת שנתן לו הבורא ית"ש ומה שחננו הבורא בחכמה ובדביקות, והש"י יעזור לו בכל יום יותר ויותר, וזהו שיש לפרש והלוי אשר בשעריך, ר"ל הדביקות אשר בהשערות שכלך (יתפרש לוי מלשון ונלוו עליך, ובשעריך מלשון השערה ושיעור), לא תעזבו כי אין לו חלק ונחלה עמך, ר"ל כי לא תוכל להמתין בדביקות ויחודים עד שיהיה לך שכל רב, כי אפילו תחיה כימי מתושלח לא תשיג אמיתות מושכלות הבורא ית"ש כי זה אינו מחוק האפשרי לשום נבוא ומכל שכן למין האנושי הדר בעולם הזה בעפריות החומר, ואם כן בריאתך לריק ח"ו, כי הש"י הנעלם מכל נעלם אין לו חלק ונחלה בגשמיות, רק זה שעשועיו כשהתחתונים משכילים מאלקותו מה שיש כח באנושיותם ונדבקים בשכלם בשרשם האמיתי, ודו"ק כי קצת הש"י יאיר עינינו:

וירמוז עוד, עשר תעשר.
 ר"ל תביא כל מעשיך וכל פעולתיך לעשר ספירות קדושות, את כל, א"ת ר"ת א"לול ת'שרי, כ"ל הם הני' ימים מראש חודש אלול עד הושענא רבה שהם ממוצעים בין שנה לשנה ומשם בא השפע לכל ישראל, וזהו תבואת זרעך היוצא השדה שנה שנה, ר"ל בעת השנה שעברה חזרת אלינו לטובה לחיים ולשלום ולגאולה שלימה, באותן הימים תראה לדבק ולעשות מעשיך לצורך גבוה, דהיינו ליחד העשר ספירות, והבן:

לא תעשון כן לי"י אלקיכם.
 שמעתי הפסוק ברמז מקובל מצדיקי הדור, דהנה יש בני אדם אשר חוק קבוע להם כמה ילמדו וכמה יאמרו תהלים וכיוצא, ואכלו את חוקם אשר ניתן להם ובדעתם שכבר נתנו להבורא המגיע לו ויתר היום הולכים בטל ומבקשים שכר כפנסח, והנה המשכיל על דבר אין לך יום דומה לחבירו, ועת לפזר ועת לכנס, לפעמים המעשה כזאת ביום זה הוא מצוה כגון שעושה הדבר בהצנע עבור כבוד שמו, ולמחר אותו הדבר בעצמו הוא עבירה כגון שיגיע הדבר להתפארות וכיוצא, ואי אפשר לפרש הדבר כי המשכיל יבין מעצמו, וזה באה אזהרת תורתנו לא תעשון כן לי"י אלקיכם, ר"ל כדמיון הזה ממש אותו ההנהגה, כי באפשר היום המנהג הזה טוב ולמחרתו הוא בהיפך, והבן:

ושמעתי עוד, לא תעשון כן וכו'.
 כן יתפרש לשון צדק ונכון כנ"ל, כי הנה הש"י [חפץ] שהצדיקים יבטלו גזירתו כי זה שעשועיו ית', והנה לבל יאמר הצדיק בוודאי צדקו דיניו ית' ומה לי להיות מקטרגא דמרי, אל יאמר כן, וזהו לא תעשון כן, לא תעשון צדק ונכון לדיניו ית', כי אדרבא הש"י חפץ בזה שימליצו עבור בניו וימצאו להם זכות כמ"ש הש"י ספר אתה למען תצדק [ישעיה מג כו], כי חפץ חסד הוא [מיכה ז יח]:

והלוי אשר בשעריך לא תעזבו כי אין לו חלק ונחלה עמך.
 יש לרמז שהיא אזהרה לאדם לבל יאמר מה לי להתעסק במושכלות ובדביקות האלקות הלא הוא דבר שאי אפשר להשיג על בורייה, רק מחויב בכל יום להתבונן כפי שכלו, וכשיתוודע

דבר המערכת

הוא מעלה את הנשמה ההיא ומתקנה, ממילא זה הוא רק לעשירי בדעת שהוא אוכל לשם שמים וילך בכח האכילה ההיא לתורה ולעבודה משא"כ מי שאוכל למלאות תאוותו ולענג את גופו, על כן חז"ל גזרו אומר [פסחים מט ע"ב] עם הארץ אסור לאכול בשר, ולפי זה הוא הפירוש, כל ימי עני רעים, היינו עני בדעת, כי לאיש כזה אסור לאכול בשר עכ"ד הרב ה"ל, ולפי זה יונח דברי המקשה הנ"ל בגמרא, והאיכא שבתות וימים טובים דהוא מצוה מן התורה לענג את השבת אפילו אם אינו אוכל בשכליית רבים רק מקיים כפשוטו מצות ענג למצוה יחשב, וכיון שהוא מצוה יפעול פעולה בנסתרות כמו בכל המצוות עכ"ל:

אבל אם אינו מדובר במענג את השבת בבשר אלא סתם כי יש לו הכל, וה' הרחיב לו, ומתחשק לאכול בשר ביום חול, אזי הקב"ה אומר לו, אכן בכל אות נפשך תאכל בשר, אבל דע לך, שהסיבה שאתה כזה איש בעל תאוה שבגלל שיש לך הכל וה' הרחיב לך ונתן לך פרנסה וכל טוב, ובמקום ללכת לבית ה' אלוך לעסוק בתורה ועבודה, אזי אתה מנצל את עשריך לאכול ולהתפטם בבשר, אזי כי ירחק ממך המקום אשר יבחר ה' אלוך לשום שמו שם, תעשה לך חשבון נפש אשר אתה רחוק מבית ה' אלוך... אבל לעומת זה כשיהודי מביא קרבן לה', אזי הקב"ה אומר לו שזה מצוה הבורא תאכל.

וכמו שמרומז בספרים הקדושים, ודם זבחיך ישפך על מזבח ה' אלוך, גם בזמן הזה, שאין לנו את בית ה' להביא קורבנות ולכפר על נפשוננו, ובדרך התפילה בבית ה' בית המקדש של מטה, ונשלמה פרים שפתינו, ובוזה שמתפללים ביגיעות התפילה, ובהתלהבות, ובהתאמצות הגוף והנפש, ובוזה מאמצים את הדם שבקרבנו, וזהו מרומז ודם זבחיך ישפך על מזבח ה' אלוך, בדם שבקרבנו שמקריבים בעת תפילה ביגיעה, ויהודי כזה שמוכן להקריב את עצמו בתפילה בהתאמצות, אזי אחר התפילה, והבשר תאכל, מותר לך להתענג בבשר ובשאר מטעמים, וזה לא נקרא אכילה גסה לתיאבון, כי האכילה היא ע"מ לחזק את הגוף והנפש שהקריב מעצמו ביגיעות התפילה.

ומי יתן שזוכה להזדכך גם במאכלים שיהא נחת רוח לבוראינו, שנואל ע"מ שיהא לנו כוח לעבוד את בוראינו יתברך שמו, בפרט בימים האלו שנכנסים לימי הרחמים והסליחות לזכך את גופינו ובכך נזכך את נפשוננו ונשמתנו להיכנס לימי הדין מזוככים לפני אדון כל ונצא זכים וזכאים בדין לכתובה וחתימה טובה

בפרשתנו: כי-ירחיב ה' אלקיך את-גבולך כאשר דבר-לך, ואמרת אכלה בשר, כי-תאווה נפשך לאכל בשר; בכל-אות נפשך תאכל בשר: כי-ירחק ממך המקום, אשר יבחר ה' אלקיך לשום שמו שם, וזבחת מבקרך ומצאנך, אשר נתן ה' לך, כאשר צויתך; ואכלת בשעריך, בכל אות נפשך: אך, כאשר יאכל את-הצבי ואת-האיל, כן תאכלנו; הטמא והטהור, יחדו יאכלנו: רק חזק, לבלתי אכל הדם, כי הדם הוא הנפש; ולא-תאכל הנפש עם-הבשר: לא תאכלנו; על-הארץ תשפכנו כמים: לא תאכלנו; למען ייטב לך ולבניך אחריו, כי-תעשה הישר בעיני ה': רק קדשך אשר-יהיו לך ונדרים; תשא ובאת, אל-המקום אשר-יבחר ה': ועשית עלתיך הבשר והדם, על-מזבח ה' אלקיך; ודם-זבחיך, ישפך על-מזבח ה' אלקיך, והבשר תאכל: שמר ולמען ייטב לך ולבניך אחריו עד-עולם, כי תעשה הטוב והישר, בעיני ה' אלקיך:

אם נעיין בלשון המקרא, קצת ייראה תמוה הלשון, ואמרת אוכלה בשר, כי תאווה נפשך לאכול בשר, בכל אות נפשך תאכל בשר, זה נשמע כמו שמישהו אומר לחבירו אני רעב עכשיו לחתיכת בשר, וחבירו עונהו, בסדר, קח בשר, תאכל כמה שאתה רוצה,, העיקר תאכל ותשבע ותהנה... והפסוק ממשיך בהלכות איסור אכילת הדם וכו', ומסיים רק קדשך אשר יהיו לך וכו', ועשית עלותיך הבשר והדם זה על מזבח ה' אלוך... והבשר תאכל, כאן על כבר נשמע לשון יפה, כשאתה מקריב קרבנות אז תאכל הבשר, כאן לא נאמר בכל אות נפשך תאכל בשר, ואפשר לומר לפי ההמשך בכתוב, כי ירחק ממך המקום אשר יבחר ה' אלוך לשום שמו שם, מיד אחר הפסוק בכל אות נפשך תאכל בשר, דאמנם יהודי שרוצה סתם כך באמצע השבוע לאכול בשר, לא לכבוד שבת או לכבוד מצוה, ועיין בענין זה בדבריו המופלאים של רבינו בספרו בני יששכר מאמרי השבתות - מאמר י וזלה"ק:

אגרא [כתובות ז ע"ב] כל ימי עני רעים [משלי טו טו]. ומקשו והא איכא שבתות וימים טובים וכו', לכאורה אינו מובן מאי קושיא וכי אין עני בעולם שלא יהיה לו לצרכי ענג שבת ויום טוב, וכבר אמרו [שבת קיח]. עשה שבתך חול ואל וכו', ונראה לפרש על פי מה שכתב בספר אבות העולם, כל ימי עני רעים הכוונה על העני בדעת, דאתמר משמיה דהאריז"ל [שער המצות פ' עקב] טעם למה נאסר הבשר לאדם הראשון עד אחר המבול הותר הבשר לבן נח, דמקודם לכן לא היו נשמות בני אדם מגולגלים בבעלי חיים לא היוצרים לאכול הבעל חי אך כאשר חטאו הדורות ונתחייבו להתגלגל בבעלי חיים אזי הותר להם לאכול הבעל חי שעל ידי אכילת בני אדם לשם שמים על פי התורה את הבעל חי שמגולגל בו איזה נשמה

ד' איתאן-אנן בחיבא מקודם דרבינו חק' גדנא
 בגרכת זוט שבת
 יד'ד'כס פנאס בניאון בן אנה לאה

מהנעשה בהצרות קדישנו
מוסדות 'בני יששכר' בדינוב
 בנין 'בית צבי ופייגא' נדבת בנם
 הרב ר' אליעזר קעסטנבוים ובנו ר' יואל שליט"א

הקדושים של רבינו הבני יששכר ובניו הקדושים ז"ע, ובמוצש"ק יטלו ידיהם לכבוד מלוה מלכה וסעודת ראש חודש גם יחד. [אגב, נהג רבינו הבני" לומר סליחות כבר מראש חודש אלול כלשון המחבר בשו"ע וכמנהג הספרדים, והתחיל בכל מוצ"ש מחדש כנוסח אשכנז].

כידוע העידו על רבינו הבני יששכר ז"ע שבחלק מה שכתב על חודש אלול היה הכתב יד מטושטש, לעומת שאר חדשים, ואמרו שידיו היו רועדות מפחד ימים אלה. והנה במה שכתב על מהות החודש בדרך פרד"ס, הוא מגלה טעם חדש בחודש זה, שלא רק שמתגלים בהם י"ג מדות של רחמים כידוע מהאר"י הק', אלא שהם נקראים "ימי הרצון", כיון שבהם מתגלה רצון העליון בבריאת העולם, שבחודש זה בכ"ה אלול התחיל בריאת העולם, שכל הבריאה עלתה במחשבה תחלה בשביל ישראל שנקראו ראשית, ודפח"ח.

בשבת שעבר שהו בדינוב כמה קבוצות, ובין האורחים זכינו לאורח חשוב בנש"ק נכדו של רבינו הבני יששכר הרה"צ רבי חיים אלעזר רבינוביץ שליט"א בנו של כ"ק אדמו"ר ממונקאטש שליט"א שהגיע עם ב"ב וכמה מקורבים, והאורח החשוב ניגש לתפילת מנחה בערב שבת בנוסח

בתמונה בעל המכשיר הרב דוד צבי שנייבאלג בשיח עם הרה"צ ר' חיים אלעזר רבינוביץ שליט"א

תלמידי ישיבת דברי חיים מאנסי בראשות הראש ישיבה הרה"צ רבי חיים אלעזר רבינוביץ שליט"א בן כ"ק אדמו"ר מדינוב שליט"א, לתפילת שחרית וארוחת בוקר בדינוב, ולאחמ"כ עלו לציון רבינו ושהו שם זמן רב לשפוך שיח לקראת הימים הנוראים וחודש אלול.

ביום חמישי ער"ח אלול מוקדם, הגיעו יהודים רבים הנוסעים לפקוד ציוני הקדושים, לתפלה מיוחדת בדינוב, ביום המסוגל הזה, לתפלה והתעוררות רחמים על הכלל ועל הפרט להיכתב בכתיבה וחתימה טובה בספרן של צדיקים גמורים, בפרט אחרי המאורעות הקשים שעברנו בחדשים האחרונים, וגם אמרו בהתעוררות רבה תפלת יו"כ קטן, כידוע נהגו בכמה מחצרות החסידות לומר יו"כ רק בער"ח אלול (ויש נוהגים גם בער"ח ניסן). האנשים שהגיעו לדינוב החיו את נפשם במזונות ושתייה חמה וקלה בבנין המוסדות.

בעל המכשיר בסיוור במטבח ובמחסנים לבדוק את כל המאכלים המוגשים לציבור

כמו"כ שהו שם במהלך הימים הללו רבנים נכבדים ואנשים חשובים ביניהם בנש"ק הגה"צ רבי דוד צבי שנייבאלג שליט"א אב"ד זידיטשוביב"ב ונשיא כשרות המהודרת "גלאט כשרות" שהגיע במיוחד לביקור בבנייני המוסדות ובמטבח הענק שעל ידה, והתפעל מהידורי הכשרות הנהוג בהם, כשכל המוצרים ובמיוחד הבשר הם רק מהכשרות המיוחדת של העדה החרדית, וכן עמד על שאר דקדוקי והידורי הכשרות, המתנהלת בקפידא ע"י הנהלת המוסדות, והעניק להם את חותמת הכשרות.

כן שהה שם במהלך הימים הרה"צ ר' אליעזר הורוויץ שליט"א מב"פ שהוא נין ונכד בא"ב להגה"ק מבארניב בעל חמרא טבא ושא"ס זי"ע ונו"נ מהגה"ק רבי איציקל מסטוטשין זי"ע, שאף נאל דברים וסיפר סיפורים מהימנים שקיבלם מאבותיו הק' על הצדיקים האלו ועל רבינו הבני יששכר זי"ע.

בשבת זו שבת מברכים אלול וער"ח אלול, ישהו קבוצה נכבדה של חסידים ואנשי מעשה מארה"ק ומשאר מדינות בדינוב, באוירה מיוחדת של מעין עוה"ב לרגל הימים הקדושים שהדגים במים כבר רועדים, סמוך ונראה לצינוי

התרגשות מיוחדת היתה השבוע ביום שלישי בדינוב כאשר כ"ק מרן אדמו"ר הגה"צ מוויזניץ קייאמישע שליט"א, מגדולי ממשיכי דרכי אביו הגדול כ"ק מרן אדמו"ר הגה"ק מוויזניץ מאנסי זי"ע, הגיע במהלך נסיעתו כהכנה לימי הרחמים והרצון חודש אלול, לביקור ומעמד תפלה נרגשת מיוחדת אצל ציוני רבותינו הקדושים לבית דינוב, רבינו הבני יששכר ובנו הצמח דוד ושאר בניו הצדיקים זי"ע. האדמו"ר שליט"א גילה דעתו שברצונו להגיע במיוחד לצינון של רבינו הבני יששכר זי"ע, בהיות שהוא קשור במיוחד לספרי רבינו הבני יששכר זי"ע, ובקי בהם באופן נפלא.

בתמונה חלק מהציבור שהגיע עם כ"ק אדמו"ר מוויזניץ קייאמישע

האדמו"ר שליט"א הגיע ביחד עם כ-300 מחסידיו ומעריציו, זקנים עם נערים, נשואי פנים לצד פרחי החסידים. שעה ארוכה עמדו הקבוצה והתפללו על הציונים הקדושים, בפרקי תהלים שנאמרו בהתעוררות מיוחדת ובהשתפכות הנפש ואח"כ שרו ניגונים מעוררים בהתרגשות גדולה.

אח"כ ירדו הרבי שליט"א ופמלייתו הגדולה של שלש מאות חסידים, ונטלו ידיהם לסעודה ערוכה כיד המלך בשר ודגים וכל מטעמים לכבודם של הצדיקים הקדושים, ואחרי שעה קלה יצאו לדרכם לעבר אוקראינה. הרבי שליט"א, שהוא כאמור מגדולי הת"ח ומנחילי תורה וחסידות בדורינו התפעל מאד מהיקף הפעולות של מוסדות "בני יששכר", ובירך את מתנדבי ופעילי המוסדות, ובפרט ליו"ר המוסדות הרה"ח ר' פנחס בנימין פאמפ שליט"א בברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם ובפרט בפעולותיהם הנשגבות, ונפרד מהם בלבביות ובהתרגשות מיוחדת.

ביום שלישי הגיעו גם קבוצה של כשישים

בכל ליל שישי בשעה 10.00 מתקיים שיעור בספר 'אגרא דכלה' בבית המדרש דינוב רחוב בלזר 17 שכונת בית ישראל זמן התפילה בשב"ק בשעה 9:45 בדיוק - בבית מדרשינו לא מדברים בשעת התפילה וקריאת התורה

הגליון יוצא לאור ע"י מוסדות 'בני יששכר' בית המדרש דינוב, רחוב בלזר 17 ירושלים | הערות אפשר לשלוח לת.ד. 5495 ירושלים או באימייל: info@moreshet.pl | המעוניינים לקבלת העלון באימייל, ישלחו בקשה לאימייל הנ"ל.
 Design. לרר